

Luka Botić

Izabrane pjesme

SADRŽAJ

MARJAN	_____	3
SPLJET	_____	4

MARJAN

Oj Marjane, samotna planino
Pored Spljeta, pored živa grada!
Njetko njegdje svoju sreću traži,
A ja jadan, ja bih sretan bio,
Ja bih bolno srce umirio,
Kad bih znao, kad bih kazat mogo,
Što mi mirno more oko tebe
Pram mjesecu il' uzdiše sjetno,
Il' šapuće tihijem talašcem,
A nekad se goropadno žesti,
Oko tebe, Marjane, bijesni,
I talase pljuskom o te lomi;
Kad bi znao, kad bi kazat mogo
Što ti veli jugovina mutna
Lomeć grane maslinam i smokvam,
Što l' ti kaže suha studna bura
Po goleti, po tjemenu celom
Sušeci ti kadulju blijedu;
Kad bi znao, kad bi kazat mogo,
Kakovi j' ono pustinjače sveti,
Što mi svoje sakrio gnjijezdo
Na skrovitom sovinom daništu,
Na zmijinom mirnom prisojištu. -
Svetac jeste, - glas tako raznaša -
Po mantiji crnoj otrcanej,
Po besjedi pobožnoj i svetoj,
I po glavi krotko oborenoj;
Svetac jeste, al' rumena lica,
Žarka oka, oblijeh obraza,
Niska stasa, a prostranih kulja.

Petar Bačić, I., 1-30.

SPLJET

Spljetu grade, bijeli labude,
Spljetu grade, zenico primorska,
Spljetu grade, cvijete gradova!
Bijeliš se, labude bijeli,
Ogledaš se, zenico svijetla,
I cvateš mi, karamfil primorski,
Sad mi cvateš, tvoje je vrijeme!
Sad mi Turci od tebe miruju,
Ne biju te kao što su bili,
Ne plaše te, ko što su plašili;
Laka nojca lako te uspava,
Laki sanak ti boraviš lako,
Tebe crna ne mori morija,
Nit te mori glade, ljudska muka,
Nit te mori mletačka premudrost,
Ne njeguje više, da te mori,
Jesi sretan, sav si mi presretan,
Divni grade, mila kolijevko,
Divni grade, prva mladost moja!
Pomisliti na tebe ne mogu,
Od milosti a da se ne uzdahnem,
Od ponosa da se ne ponosim,
Kan' dijete novom odoricom.
Jedne sreće da mi još imadeš,
Mogao bi carev grade biti,
Carici bi poklon mogo biti,
Kad mi care caricu zagrlj,
Od milosti kad joj poklon čini;
Ali jedne što mi nemaš sreće,
Jedne nemaš, al' golemi kvare!

Petar Bačić, VII., 1-30